

*Justitia
egalit.*

Coris effectum est, ac proinde à jure derivatur. Crebra ju-
cris actio in homine efficit justitiam, à quā deinde homo
et dicitur justus. Hæc de etymologiâ. Sciendum autem est,
et nos h̄ic definire justitiam particularē, non universa-
lem. Universalis enim justitia tam latè patet, ut omnes
virtutes morales, de quibus hactenus egimus, imò ipsam
quoq; justitiam particularē suo ambitu complectatur,
unde illud Theognidis quod ab Arist. lib. 5. Ethic. Nic.
cap. 1. citatur: *καὶ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴν*, i.e.
Justitia in se ē virtutes continet omnes.

Unde videre est, justitiam universalem & particularē
non esse species *ἀνθρηγμένων*, quum universalis justitia
nihil aliud sit quām virtus moralis in genere accepta. A
Jurisconsulto particularis justitia definitur constans &
perpetua voluntas jus suum cuiq; tribuendi. Quæ potius
descriptio quām definitio est, propter falsum genus. Non
enim est ipsa voluntas, sed aliquid ex voluntate profectū.
Voluit tamen Jurisconsultus significare *περιέστη* & ha-
bītum animi violentis. Notandum autem est, quod in no-
strâ definitione diximus, secundum juris tenorem, quæ ver-
ba quandam limitationem continent. Etenim nō est pu-
tandum, suum cuiq; tribuere, αὐτὸν τὸν αὐλῶν esse justum. Si
enim quis sanā mente apud te deposuerit gladium, tu ve-
rò redderes eum eidem furioso, faceres contra justitiam;
item si quis servare velit, quod vel contra religionem, vel
contra patrię salutem promisit, injustum in justo cumula-
ret. Sic enim evertuntur justitiae fundamenta, quæ sunt
1. gloriæ Dei servire, 2. communi utilitati consulere, 3. ne-
mini nocere. Observandus igitur est tenor juris. Quid au-
tem & quotplex jus sit, ex Aristotele brevibus thesibus
sic propono:

1. Jus est iussum Dei & rectorationis. Non igitur con-
temnenda est notatio, quod sit à jubendo, quasi iussum.
2. Non autem attendendum est cuiusvis indifferenter jus-
sum, putà civitatis, populi, gentis, vel consuetudinis; tale
enim iussum sæpe est injustum, & jus κίβδηλον.
3. Jus est vel naturale, vel positivum.

3 Jus

*Fundamenta
iuris. I. §. 5.*